

Svar:

Taiwan har ikke formelt opgivet kravet på at repræsentere det samlede Kina, jf. formel brug af navnet »Republic of China (Taiwan)« samt indholdet af Republikken Kinas grundlov, ifølge hvilken regeringen på Taiwan repræsenterer hele Kina, inkl. Tibet og Mongoliet. Taiwan forstået som det territorium, der er under den taiwanske regerings kontrol, kan derfor ikke – heller ikke i egen officiel selvforståelse – defineres som en selvstændig nation.

Danmark fastholder i lighed med andre vestlige lande og et stort flertal af FN's medlemslande en ét-Kina politik. Dette indebærer i overensstemmelse med FN's Generalforsamlings resolution nr. 2758 fra 1971, at Danmark alene anerkender Folkerepublikken Kina som legitim repræsentant for Kina. Som følge af resolution nr. 2758, hvorved Folkerepublikken blev optaget som den eneste legitime repræsentant for Kina i FN og de tilhørende organisationer, blev Taiwan ekskluderet.

Spørgsmålet om Taiwans deltagelse i internationale organisationer er altovervejende af politisk, ikke folkeretlig, karakter.

Spørgsmål 9:

Betyder regeringens et-Kina politik, at kun det kommunistiske Kina kan anerkendes som suveræn kinesisk stat? Vil det have nogen betydning, at det kommunistiske Kina krænker menneskerettighederne?

Svar:

Danmarks og EU's ét-Kina-politik indebærer, at det er Folkerepublikken Kina og ikke Republikken Kina/Taiwan, der anerkendes.

Da FN på Generalforsamlingen i 1971 valgte at optage Folkerepublikken Kina som den legitime repræsentant for Kina i FN og tilhørende organisationer, blev Republikken Kina ekskluderet. Både Folkerepublikken Kina og Republikken Kina gør fortsat krav på at repræsentere Kina. Danmark har lige som den øvrige EU-kreds og langt hovedparten af FN's medlemslande anerkendt Folkerepublikken Kina som Kinas legitime repræsentant. Dette er essensen af ét-Kina-politikken.

For så vidt angår kriterierne for anerkendelse af selvstændige nationer, henvises til besvarelsen af spørgsmål 10 fra Udenrigsudvalget.

Spørgsmål 10:

Hvad var baggrunden for, at den danske regering anerkendte Die Deutsche Demokratische Republik (DDR) som selvstændig nation og indbød DDR til at deltage i internationalt samarbejde, når regeringen i dag ikke vil anerkende det demokratiske Taiwan? Er demokratiopfattelsen uden betydning for vurderingen?

Svar:

Danmarks anerkendelse af DDR i 1973 skal ses på baggrund af den aftale, som DDR og Forbundsrepublikken Tyskland indgik i 1972 vedrørende forbindelserne mellem de to lande, og hvori parterne bl.a. anerkendte deres status som nabostater samt opgav deres gensidige ikke-ankendelsespolitik. Aftalen banede vejen for optagelse af DDR og Forbundsrepublikken i FN i 1973.

Som nævnt fører Danmark en ét-Kina politik, og har siden 1950 anerkendt Folkerepublikken som repræsentant for hele Kina. Taiwan hævder ligeledes at repræsentere hele Kina og har ikke søgt anerkendelse af Danmark udelukkende som Taiwan.

Spørgsmål 11:

Er der danske eller udenlandske folkeretseksperter, der i skrift og tale har støttet afvisningen af Taiwans ønske om observatørstatus i Verdenssundhedsforsamlingen? I bekræftende fald bedes om 2-3 eksempler med citater.

Svar:

Et stort antal af eksperter – internationale såvel som danske – har igennem tiderne udtalt sig om Taiwan og Taiwans status, herunder ønsket om observatørstatus ved Verdenssundhedsforsamlingen (WHA). Den store variation i holdninger til disse spørgsmål udspringer af det faktum, at Taiwan-spørgsmålet, herunder observatørstatus ved WHA, er et politisk spørgsmål, jf. besvarelsen af spørgsmål 3 fra Udenrigsudvalget, og dermed ikke et folkeretligt spørgsmål. Det findes derfor i denne sammenhæng ikke umiddelbart relevant at fremhæve én eksperts udlægning af Taiwans ønske om observatørstatus ved WHA frem for en anden eksperts.